

Regina-Teatret.

—o—

„Blade af Satans Bog“.

Skuespil i 4 Fortællinger af
Edgard Høyer.

Grundlaget for denne Film er Legendens om Guds Forbandelse over Satanas, da denne i Slangens Skikkelse har fristet Eva i Paradisets Have. Guds Dom lød saaledes:

Du, som var min Lysets Engel, se, Du faldt, fordi Du vilde, hvad jeg ikke vilde, i Din Trods fristede Du de Mennesker, jeg skabte i mit Billede, til Frafald fra mig. Du skal fortsætte Dit onde Værk mod Menneskets Børn. Gaa ud imellem dem, tag deres Skikkelser paa Dig og frist dem til at gøre mod min Vilje.

Og Gud forbandede Satanas og sagde:

Men vid: For hver, der falder for Din Fristelse, skal Forbandelsen over Dig forlænges med 100 Solhverv. Men for hver, som staar Dig imod, løses Du for et Tusind Aar af Din Dom.

Gaa og fortsæt Dit onde Værk.

Med denne Dom og Forbandelse som Baggrund viser Filmen os fire Episoder af Satans Virksomhed blandt Menneskene.

Den første er Judas Fald, hvor han paa Tilskyndelse af Satan i en Fari-sæers Skikkelse forraader sin Herre og Mester.

Den anden foregaar i det 16. Aarhundrede i Spanien under Inkquisitionen, hvor Storinkvisitoren er Satan selv.

Tredje Episode fører os til Revolutionstiden i Frankrig, hvor Guillotinen er i travl Virksomhed over hele Landet. Her optræder Satan i en Jakobiners Skikkelse, og endelig viser

Fjerde Episode os et Billede fra Nutiden — fra Borgerkrigen i Finland for 2 Aar siden, Kampen mellem de Røde og Hvide, hvor Satan i en russisk Munks Skikkelse opildner de „Røde“ til deres Ugerninger.

I de tre første Fortællinger er Menneskene paa forskellig Vis bukket under for Satans Fristelser og har derved bragt den Faldne endnu længere bort fra Gud, men i det fjerde er det en lille Kvinde, der modstaar hans Anslag og derved fører ham et Hænfjed tilbage ad Vejen til den Almægtige.

Det er et mægtigt Arbejde af utallige gode Kræfter, der har været samlet til ét Hele for at løfte denne gigantiske Opgave og løse den saa smukt og fuldendt som sket er.

Hovedparten af Æren tilfalder dog Instruktøren og Scenesætteren, Journalist *Carl Th. Dreyer*, som her uimodsigeligt har gjort sit Mesterstykke. Men som Hjælpere har han haft en Stab af dygtige Medarbejdere af alle Arter, og da fornemlig en Række fortrinlige Skuespillere.

Blandt disse vil man først og fremmest mindes *Helge Nissens* Satanas, i hans forskellige Forklædninger, det var fin og diskret Kunst gennemført med blændende Dygtighed indtil de allermindste Detailler. Jævnbyrdig denne Mønsterpræstation staar *Clara Wieth Pontoppidan* som den lille finske Heltinde Siri, og

Eliith Pio,

som den trofaste Tjener Joseph i Revolutionsakten, der lader sig friste til at bringe sit Henskab under Faldøksen.

Blandt de andre Medvirkende vil man mindes *Tenna Frederiksens* majestætiske Maria Antoinette, *Halvard Hoffs* herlige Kristusskikkelse og *Carl Hillebrandts* finske Bonde, det var hver for sig Skikkelser, som længe vil staa lysende for Ens Bevidsthed.

„Satans Bog“ er en Film, der griber, fængsler og holder fast; intet Øjeblik slappes Interessen — man nyder som i Ekstase det Billede, der i Øjeblikket er fremme og venter samtidig i Spænding det, der vil komme. — Det er en Film, som med Hæder vil bære Nordisk Films Co.s Navn vidt ud over Verden.

M. Sp.

Aarhusposten 8.2.1921.